7. Nad didakticko-pedagogickým stavem školy dohlíží věci znalý člen místní školní rady, jejž ustanoví okresní školní rada místním školním dozorcem (v Dol. Rak., Štýrsku zřídí se místní školní dozorce ze středu místní školní rady) (viz čl. Rada školní místní).

II. Školy střední.

Ústav řídí ředitel, jemuž k ruce dán sbor učitelský (konference učitelů) s hlasem jednak poradním jednak usnášejícím; vyšší řízení a dohled přísluší zemské školní radě; nad učebními obory humanistickými a realistickými dohlížejí zemští školní inšpektoři (viz čl. Školy střední).

III. Vyučování náboženství na školách obecných, měšťanských a středních.

Vyučování náboženství a cvičení náboženství obstarává, řídí a k nim přímo dohlíží pro různé souvěrce na školách obecných a středních příslušná církev neb společnosť náboženská. Státu přísluší však právo dohlédací (viz čl. Náboženství (Vyučování náboženství).

IV. Školy průmyslové a odborné.

1. Ministerstvo vyučování je ovšem nejvyšším úřadem školním, avšak vedle něho přísluší i ministerstvu obchodu v oboru průmyslového vyučování spolupůsobnosť poradní;

2. rovněž jest ústřední komise pro průmyslové vyučování poradným orgánem, jenž podává dobrá zdání a návrhy ohledně předloh zákonných, jakož i ohledně zřizování a zrušování škol průmyslových. Ústřední komise sestává ze 26 členů, jež jmenuje ministerstvo vyučování; ministerstvo obchodu vysílá do této komise jednoho delegáta;

3. inspekce průmyslových ústavů vyučovacích a vzdělavacích přísluší 8 odborným inspektorům školním, jež jmenuje ministerstvo vyučování; inspekce řemeslnických a průmyslových škol pokračovacích jest svěřena odborným silám učitelským na státních školách a jiných ústavech průmyslových zřízeným. Mimo to zřízeni jsou při většině státních úřadů zemských rádcové pro průmyslové vyučování v dotyčné zemi korunní. Rádcové tito povolávají se z kruhů odborných (v Haliči jest v tom ohledu zemská komise).

4. Ohledně škol jednotlivými zeměmi vydržovaných nebo podporovaných (tak zvláště v Čechách) přísluší i zemskému výboru jisté právo dohlédací a ingerenční. Zemský výbor volí si důvěrníky, jež pak spolupůsobí při dohledu a inspekci. Skoro totéž platí též o průmyslových ústavech jednotlivými okresy neb obcemi vydržovaných.

V. Školy vysoké. Viz čl. University a akademie.

Úřady ústřední.

Ústřední úřady nutno líšiti na společné a na ty, které zřízeny jsou jedině pro království a země na říšské radě zastoupené.

I. Společné jsou:

1. ministerstvo císařského domu a zahraničních záležitostí;
2. říšské ministerstvo války;
3. říšské ministerstvo financí;
4. společný nejvyšší účetní dvůr.

II. Ústřední úřady království a zemí na říšské radě zastoupených jsou tyto:

1. Ministerstva a sice:

a) ministerstvo vnitra,

b) ministerstvo spravedlnosti,
c) ministerstvo obchodu,
d) ministerstvo kultu a vyučování,
e) ministerstvo orby,
f) ministerstvo financí,
g) ministerstvo zemské obrany,
h) ministerstvo železniční.
2. Nejvyšší účetní dvůr.
3. Nejvyšší soudní dvůr.
4. Kommise pro kontrolu státního dluhu.
5. Státní soudní dvůr.
6. Říšský soud.
7. Správní soudní dvůr. O působnosti těchto a jim podřízených úřadů pojednávají dotyčné zvláštní články.

Úřady vojenské.

Úřady vojenské podléhají společnému (neboli říšskému) ministerstvu války a jsou to tudíž úřady, jimž obstarávati jest společné záležitosti vojenské obou polovin říše, pokud podle ustanovení vyrovnacích zákonů nenáležejí jednotlivé tyto úřady výlučně té či oné polovině. Úřady vojenské jsou soudní (srv. čl. »Soudy vojenské«) a správní, kteréž mohou býti opět ústředními nebo místními úřady).

I. Ústřední vojenské úřady.

1. Nejvyšším ústředním úřadem vojska a námořnictva válečného jest říšské ministerstvo války (viz čl. »Ministerstvo války«).

2. Ústředními úřady zeměbrany a domobrany jsou v obou polovinách říše ministerstvo zemské obrany (viz tento čl.).

3. Dalšími ústředními úřady jsou sborová velitelství, počtem 15; úředním jich sídlem jsou tato města: Vídeň (pro Dolní Rakousy a jižní Moravu), Praha (pro jižní a západní Čechy), Josefov (pro severní a východní Čechy), Krakov (pro západní Halič, Slezsko a severní Moravu), Přemysl (pro střední Halič), Lvov (pro východní Halič a Bukovinu), Štýrský Hradec (pro Štýrsko, Korutany, Krajinu, Terst, Istrii, Gorici a Gradišku), Innomostí (pro Tyroly, Vorarlberg, Horní Rakousy a Solnohrady), Pešť (pro Uhry střední a jihozápadní), Prešpurk (pro západní Uhry), Kašov (pro severovýchodní Uhry), Temešvár (pro střední a jižní Uhry), Sibiň (pro jihovýchodní Uhry), Záhřeb (pro Chorvatsko, Slavonii a Rjeku), Sarajevo (pro území okupované); 16. sborovým velitelstvím jest vo enské velitelství v Zadru (pro Dalmácii). V čele každého zemského vojenského velitelství jest velitel dotyčného sboru jakožto velící generál. Velitelství sborová podřízena jsou přímo říšskému ministerstvu války sama jsouce nadřízena všechněm v teritoriálním obvodu stávajícím vojenským úřadům a velitelstvím, trupám (ku př. plukům, praporům atd.) a ústavům vojenským, jakož i veškerým osobám náležejícím ve svazek vojska. Podřízenými jsou velitelství divisí, v jichž čele jest divisionář a tento opět má pod sebou (dvě) velitelství brigádní, v jichž čele jest opět vždy brigádník.

4. Při válečném námořnictví jest ústředním úřadem přístavní admiralát v Pulji, jehož velitelem jest přístavní admirál; teritoriální úřady námořní pro obvod Spica-Salvore a okresní námořní velitelství